

Tema 1 MOVIMENT ONDULATORI

P2. Les dades que ens proporciona l'enunciat són:

$$A = 10^{-3} \text{ m}; N = 440 \text{ Hz}; T = 1/440 \text{ s}; \omega = 880 \text{ rad/s.}$$

Per a escriure l'equació, usem la funció cosinus (en $t = 0$, és $x = +A$):

$$x = A \cos(\omega t) = 10^{-3} \cos(880\pi t) \text{ m};$$

i derivant obtenim la velocitat:

$$v = -0,880\pi \sin(880\pi t) \text{ m/s}$$

P3. Per a contestar les preguntes, suposarem que la massa del ressort és menyspreable.

a) Si es duplica la massa, com $\omega = 2\pi N = \sqrt{K/m}$, N i ω disminueixen, T augmenta. D'altra banda, $v_{\text{màx}} = A\omega$ i $a_{\text{màx}} = \omega^2 x$ disminueixen.

b) Si la freqüència es redueix a la meitat (i suposant amplitud constant) T es duplica, ($\omega = 2\pi N$) i $v_{\text{màx}} = A\omega$ es redueixen a la meitat i $a_{\text{màx}} = \omega^2 x$ es divideix per 4.

P5. a) Com $a = -\omega^2 x = -16x$, $\omega = 4 \text{ rad/s}$. Després: $N = 4/2\pi \text{ Hz} = 2/\pi \text{ Hz}$, $v_{\text{màx}} = A\omega = 8 \cdot 4 = 32 \text{ m/s}$.

b) Si utilitzem l'equació. $x = A \sin(\omega t)$, en aquest cas és **$x = 8 \sin(4t)$** .

Per a $x_1 = 2 = 8 \sin(4t_1)$; $4t_1 = \arcsin 0,25 = 0,2527 \text{ rad}$ $t_1 = 0,063 \text{ s}$.

Per a $x_2 = 4 = 8 \sin(4t_2)$; $4t_2 = \arcsin 0,5 = 0,524 \text{ rad}$; $t_2 = 0,131 \text{ s}$.

Doncs el temps invertit és: $t_2 - t_1 = 0,131 - 0,063 = 0,068 \text{ s}$.

P8. a) $A = 10 \text{ cm}$.

b) De l'equació $|a|_{\text{màx}} = \omega^2 A$ aïllem ω : $\omega = \sqrt{|a|_{\text{màx}}/A} = \sqrt{5/0,1} = 7,071 \text{ rad/s} = 2\pi/T$;

$$T = 2\pi/7,071 = 0,89 \text{ s}$$

c) L'energia mecànica no depèn de la posició del punt oscil·lant; doncs

$$E_{\text{MEC}} = E_c + E_p = E_{c_{\text{màx}}} = \frac{1}{2} m v_{\text{màx}}^2$$

$$E_{\text{MEC}} = \frac{1}{2} m (A\omega)^2 = \frac{1}{2} m (A \cdot 2\pi/T)^2 = \frac{1}{2} \cdot 0,01 \text{ kg} \cdot (0,1 \text{ m} \cdot 2\pi/0,89 \text{ s})^2 = 2,5 \cdot 10^{-3} \text{ J.}$$

P10. a) El valor màxim de l'acceleració, segons la gràfica és $a_{\text{màx}} = 10 \text{ m/s}^2$, i el període $T = 0,2 \text{ s}$. Per tant:

$$N = 1/T = 1/0,2 = 5 \text{ Hz}, \omega = 2\pi N = 10\pi \text{ rad/s. I com } a_{\text{màx}} = 10 \text{ m/s}^2 = A \omega^2,$$

aïllem $A = 0,01 \text{ m}$:

b) L'eq. del MAS és $x = A \cos(\omega t)$, ja que segons la gràfica, en $t = 0 \text{ s}$, a és negativa i de valor absolut màxim (o siga, $x = +A$).

Per tant, $v = dx/dt = -A\omega \cdot \sin(\omega t)$

$$E_c = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m A^2 \omega^2 \sin^2(10\pi t) = 4,93 \cdot 10^{-3} \sin^2(10\pi t) \text{ J.}$$

Al representar la gràfica entre $t = 0 \text{ s}$ i $t = T = 0,2 \text{ s}$, s'obté, com sabem una paràbola com la representada en la fig.2.11 del text.

P12. a) L'exemple més conegut d'ona longitudinal és el so; en les ones sonores es propaga una variació de pressió, i esta ona necessita un mig material per a propagar-se, de manera que la seua velocitat és major en els sòlids que en l'aire, ja que entre d'altres magnituds la velocitat de propagació depèn de la densitat del medi.

Les ones transversals més importants són les *electromagnètiques* (OEM), com la llum visible o els rajos X. Estes ones es propaguen amb la màxima velocitat en el buit.

b) En les ones *longitudinals*, el moviment vibratori, o més general, la variació de la pertorbació o magnitud física que caracteritza a l'ona (altura, pressió...) es produeix *en la mateixa direcció* que la propagació de la ona.

Al contrari, en les ones *transversals*, el moviment vibratori, o més general, la variació de la pertorbació o magnitud física que caracteritza a l'ona (altura, pressió...) es produeix *en direcció perpendicular* a la propagació de l'ona.

P13. a) Utilitzem l'equació $\lambda = v T = v/N$. Si es duplica el període, λ es duplica.

b) La velocitat d'una ona en una corda depèn de les característiques de la corda (m/L o densitat lineal) i de la tensió; com esta no varia, tampoc variarà v.

P14. a) La raó és que $\sin \varphi = \sin(\pi - \varphi)$. De l'equació deduïm que $k = 2 \text{ m}^{-1}$ $\omega = 4 \text{ rad/s}$;

aleshores: $v = \frac{\omega}{k} = 2 \text{ m/s}$

b) En l'equació de la velocitat $v = dx/dt = -0,4 \cos(2x-4t)$

se substitueixen els valors $x = 1 \text{ m}$ i $v = 0 \text{ m/s}$: $0 = -0,4 \cos(2 \cdot 1 - 4t)$ Però com la fase s'expressa en radians: $2-4t = \pi/2$; $t = 0,1073 \text{ s}$ i en general sempre que es complisca que $t = (0,1073 + nT) \text{ s}$ donada la periodicitat temporal del moviment ondulatori

P15. Comparant amb l'equació: $y(x, t) = A \sin(\omega \tilde{t} - kx + \varphi_0)$ obtenim:

a) $A = 0,005 \text{ m}$; $\omega = 2\pi N = 600\pi$; $N = 300 \text{ Hz}$; $k = 6 \pi = 2\pi/\lambda$; $\lambda = 1/3 \text{ m}$;

$v = \omega/k = 600\pi \text{ s}^{-1}/6\pi \text{ m}^{-1} = 100 \text{ m/s}$.

b) $v_{\text{màx}} = A\omega = 0,005 \text{ m} \cdot 600\pi \text{ s}^{-1} = 9,42 \text{ m/s}$.

c) Utilitzem la relació de proporcionalitat $\Delta\varphi = \frac{2\pi \cdot \Delta x}{\lambda}$; $\Delta x = \frac{\Delta\varphi \cdot \lambda}{2\pi} = 0,0417 \text{ m}$

P16. a) Utilitzem la relació de proporcionalitat $\Delta\varphi = \frac{2\pi \cdot \Delta x}{\lambda}$; $\Delta x = \frac{\Delta\varphi \cdot \lambda}{2\pi} = 0,0083 \text{ m}$

b) L'equació de l'ona, d'acord amb l'enunciat és: $y = A \cos(\omega \tilde{t} - kx)$ i substituint $\omega = 20\pi \text{ rad/s}$, $k = 40\pi \text{ m}^{-1}$:

$$y = 8 \cos(20 \cdot 1,25\pi - 40\pi \cdot 0,22) \text{ mm} = 6,47 \text{ mm}.$$

P17. a) Les característiques de l'ona són: $\omega = 2\pi N = 50\pi \text{ rad/s}$; $k = 2\pi/\lambda = 10\pi \text{ m}^{-1}$;

$v = \omega/k = 50\pi/10\pi = 5 \text{ m/s}$.

b) Com en $t = 0$ i $x = 0$ ha de ser $\Psi = 0$, prendrem la funció sinus i el signe positiu en $(\omega t \pm kx)$ al desplaçar-se la pertorbació en el sentit negatiu de l'eix X: $\Psi = 3 \cdot 10^{-2} \text{ sen } (50\pi t + 10\pi x)$ m.

c) $v_{\text{màx}} = A \omega = 0,03 \text{ m} \cdot 50\pi \text{ s}^{-1} = 4,71 \text{ m/s}$; $a_{\text{màx}} = A \omega^2 = 0,03 \text{ m} \cdot (50\pi \text{ s}^{-1})^2 = 740,2 \text{ m/s}^2$.

P19. a) De la gràfica deduïm que l'amplitud és $A = 2 \text{ m}$ i que $\lambda = 8 \text{ m}$; com que $v_p = 4 \text{ m/s}$ el període serà: $T = \lambda/v = 8/4 = 2 \text{ s}$. Per tant els valors de ω i k són:
 $\omega = 2\pi/T = 2\pi/2 = \pi \text{ rad/s}$; $k = 2\pi/\lambda = 2\pi/8 = \pi/4 \text{ m}^{-1}$.

Finalment, l'equació de l'ona és: **$y(x,t) = A \text{ sen } (\omega t - kx)$; $i = 2 \text{ sen } (\pi t - \pi x/4) \text{ m}$.**

b) $v_{\text{vib}} = dx/dt = 2\pi \cos(\pi t - \pi x/4) \text{ m/s}$. Per a $x = 4 \text{ m}$, la velocitat de vibració és

$v_{\text{vib}} = 2\pi \cos(\pi t - \pi) \text{ m/s}$ i el seu valor màxim: $v_{\text{màx}} = 2\pi \text{ m/s}$.

P20. Com per a un front esfèric la intensitat decreix amb $1/r^2$, la intensitat en A és $3^2 = 9$ vegades la intensitat en B.

P21. Com es tracta d'un front d'ones esfèriques ($S = 4\pi r^2$) tenim:

$$I = \frac{P}{4\pi R^2} = \frac{100 \text{ W}}{4\pi(10 \text{ m})^2} = 0,08 \text{ W/m}^2$$

P23. $I = \frac{E}{S \cdot t} = \frac{P}{S} = \frac{P}{4\pi R^2} = \frac{10/5}{4\pi \cdot 0,5^2} = 0,637 \text{ W/m}^2$

Al duplicar la distància, la intensitat es divideix per 4, o siga: $I_{100} = 0,159 \text{ W/m}^2$.

b) La intensitat decreix perquè la superfície del front de l'ona augmenta amb r^2 .

c) Recordant que la potència és 2 w, aïllem r de la equació general:

$$R = \sqrt{\frac{P}{4\pi \cdot I}} = \sqrt{\frac{2}{4\pi \cdot 1}} = 0,40 \text{ m}$$

d) Com es mostra en el text, $I = \text{cte} \cdot A^2$. Per tant, s'acompleix que

$$\frac{I_1}{I_2} = \frac{\text{cte} \cdot A_1^2}{\text{cte} \cdot A_2^2} = \frac{R_2^2}{R_1^2}; \frac{A_1^2}{A_2^2} = \frac{R_2^2}{R_1^2} \quad \frac{A_1}{A_2} = \frac{R_2}{R_1}$$

Si substituïm valors: $\frac{10 \text{ cm}}{A_2} = \frac{50 \text{ cm}}{10 \text{ cm}} \quad A_2 = 2 \text{ cm}$

P24. Dades: $x = 10 \text{ m}$, $I = 0,13 I_0$.

Prenent logaritmes neperians en l'equació $I/I_0 = e^{-\beta x}$ i aïllant el coeficient d'absorció obtenim:

$$\text{Ln}(I/I_0) = -\beta x; \beta = -\text{Ln}(I/I_0) / x = 0,20 \text{ m}^{-1}$$

P25. Tenint en compte les dades, l'equació més còmoda és $\text{Ln}(I/I_0) = -\beta x$.

Operant, obtenim amb facilitat $\beta = -\frac{\text{Ln} \frac{I}{I_0}}{x} = 0,693 \text{ cm}^{-1}$ Si la grossària augmenta a 3 cm, la intensitat final serà: $I = I_0 e^{-\beta x} = I_0 e^{-0,693 \cdot 3} = 0,125 I_0$ És a dir, s'ha reduït el 87,5%.

P26. Tenint en compte les dades (el coeficient és $\beta = 0,4 \text{ cm}^{-1}$, $I = I_0/4$), l'equació més còmoda és $\ln(I/I_0) = -\beta x$. Operant, obtenim amb facilitat x:

$$x = \frac{-\ln I/I_0}{\beta} = 3,47 \text{ cm}$$

P27. Per a veure si és possible la refracció, calculem primer l'angle límit per al so a l'incidir des de l'aire a l'aigua:

$$\sin \alpha_L = v_1/v_2 = 340/1500 ; \alpha_L = 13,1^\circ$$

Per tant es produeix reflexió total perquè l'angle de incidència (75°) és major que l'angle límit aire-aigua per al so ($13,1^\circ$). Per geometria, deduïm que la desviació del feix és

$$\Delta\alpha = 75^\circ + 75^\circ = 150^\circ$$

P28. Com $\lambda_1 = v_1/N$, deduïm el valor de N: $N = v_1/\lambda_1 = 20 / 0,1 = 200 \text{ Hz}$.

a) $v_2 = \lambda_2 N = 0,5 \cdot 200 = 100 \text{ m/s}$.

b) Com es propaga en un líquid, l'ona és longitudinal.

c) En efecte, com $v_2 > v_1$, es produeix la reflexió total per a un angle de reflexió superior a l'angle límit:

$$\alpha_{iL} = \arcsen(v_1/v_2) = \arcsen(20/100) = 11,5^\circ.$$

P29. a) Llibre pag 38, 39

b) Aplicant la llei de la refracció (Snell) $n_1 \cdot \sin \alpha_1 = n_2 \cdot \sin \alpha_2$

$$\text{o } \sin \alpha_1 / \sin \alpha_2 = n_2 / n_1 = n_{1,2} = v_1 / v_2$$

Aïllant $\sin \alpha_2 = 0,85$; $\alpha_2 = \arcsen 0,85 = 58,21^\circ$ En efecte, ha de ser $\alpha_2 > \alpha_1$.

La longitud d'ona en el mig 1, és: $\lambda_1 = v_1 T = v_1/N = 10 / 10 = 1 \text{ m}$.

P30. A causa de la relació entre la longitud d'ona (diversos centenars de metres) i la grandària de l'obstacle, les ones modulades en amplitud (AM) es difracten a l'interaccionar amb grans edificis o muntanyes. Al contrari, les ones de les emissores de FM (longitud d'ona de l'orde d'1 m) a penes es difracten a l'interaccionar amb els esmentats obstacles, pel que no els poden superar i contornejar; per això, per a ser captades han d'arribar directament al receptor de ràdio, bé des de l'antena emissora o a través d'un repetidor de TV.

P31. a) Segons les dades, $\lambda/2 = 60 \text{ cm}$, per tant $\lambda = 2 \cdot 60 \text{ cm} = 120 \text{ cm} = 1,2 \text{ m}$;

$$v = \lambda/T = 1,20 / 0,2 = 6 \text{ m/s}.$$

b) Com l'interval de temps considerat és múltiple sencer de T ($\Delta t = 2 \text{ s} = 10 T$ s), la diferència de fase serà $\Delta\phi = 2\pi \Delta t$ rad, és a dir, les fases seran equivalents.

P32. Comparant amb l'equació general $y(x, t) = A \cos(\omega t - Kx) = 0,5 \cos(40\pi t - 4\pi x)$ obtenim:

$$\text{a) } \omega = 2\pi N = 40\pi; N = 20 \text{ Hz}; \quad k = 2\pi/\lambda = 4\pi; \lambda = 0,5 \text{ m}.$$

$$\text{b) } v = \omega / k = 40\pi / 4\pi = 10 \text{ m/s}.$$

c) Suposant que el punt x equidista dels dos focus, la pertorbació resultant serà la suma de les dos individuals, és a dir: $y(x,t)_{\text{total}} = 2 \cdot 0,5 \cos(40\pi t - 4\pi x) \text{ m} = \cos(40\pi t - 4\pi x) \text{ m}$

d) El desfasament entre ambdós pertorbacions es calcula a partir de la diferència de distàncies d'ambdós focus al punt on es produeix la interferència:

$$\Delta\varphi = \frac{2\pi}{\lambda} \Delta x = \frac{2\pi}{0,5} (0,5 - 0,25) = \pi \text{ rad}$$

P33. En ambdós experiments la freqüència és la mateixa (no ha canviat la freqüència de vibració de l'èmbol); però sí que canvia la rapidesa de propagació i amb això la longitud d'ona. Com a $N = v/\lambda = \text{cte}$, tenim:

$$\frac{v_1}{n\lambda_1} = \frac{v_2}{n\lambda_2}; \frac{340}{25} = \frac{v_2}{35}; v_2 = 476 \text{ m/s}$$

P34. Tenint en compte que $\cos \alpha = \cos (-\alpha)$ i comparant amb l'equació general

$$y(x, t) = A \cos (kx - \omega t) = A \cos (\omega t - kx) \text{ obtenim:}$$

a) $\omega = 2\pi N = 100$; $N = 50/\pi \text{ Hz}$; $k = 2\pi/\lambda = 0,2$; $\lambda = 10\pi \text{ m}$. $v = \omega/k = 100 / 0,2 = 500 \text{ m/s}$.

b) Quan $y_1 = 0,3 \cos (0,2x - 100t) \text{ m}$ interfereix amb la que es propaga en sentit contrari, $y_2 = 0,3 \cos (0,2x + 100t) \text{ m}$, es produeix una ona estacionària l'equació de la qual és:

$$y_{\text{total}} = 0,3 \cos(0,2x - 100t) + 0,3 \cos(0,2x + 100t) = \mathbf{0,6 \cos (0,2x) \cos (-100t) \text{ m.}}$$

P35. La longitud del tub equival a $L = \lambda/4$, la distància entre node i ventre consecutius; per tant: $\lambda = 4 \cdot 0,3 \text{ m} = 1,2 \text{ m}$.

Finalment, $v = \lambda N = 1,2 \cdot 280 = 336 \text{ m/s}$.

P36. a) La longitud de la corda equival a $\lambda/2$ quan s'emet el so fonamental; per tant: $\lambda = 2 \cdot 0,66 \text{ m} = 1,32 \text{ m}$.

b) $v = \lambda N = 1,32 \text{ m} \cdot 440 \text{ Hz} = 580,8 \text{ m/s}$.

P37. Desplaçament màxim:

Cada punt de la corda realitza un MAS l'amplitud del qual ve donada per l'equació:

$$y(x, t) = 0,02 \text{ sen } (4\pi x) \cdot \cos(60\pi t). \quad A = 0,02 \text{ sen } (4\pi x)$$

Si $x = 1,1 \text{ m}$, $A = y_{\text{màx}} = 0,02 \cdot \text{sen } (4\pi \cdot 1,1) \text{ m} = 0,019 \text{ m}$.

Si $x = 0,25 \text{ m}$, $y_{\text{màx}} = 0,02 \cdot \text{sen } (4\pi \cdot 0,25) \text{ m} = 0 \text{ m}$.

Si $x = 0,5 \text{ m}$, $y_{\text{màx}} = 0,02 \cdot \text{sen } (4\pi \cdot 0,5) \text{ m} = 0 \text{ m}$.

Si $x = 0,125 \text{ m}$, $y_{\text{màx}} = 0,02 \cdot \text{sen } (4\pi \cdot 0,125) \text{ m} = 0,02 \text{ m}$.

Els resultats són coherents amb el valor de la longitud d'ona:

$$\lambda = 2\pi/k = 2\pi/4\pi = 0,5 \text{ m}$$

i per això l'amplitud d'oscil·lació és zero per als punts $x = \lambda/2$ i $x = \lambda$.

Per a $x = 1,1 \text{ m}$, $v_{\text{màx}} = y_{\text{màx}} \omega = 0,019 \text{ m} \cdot 60\pi = 3,58 \text{ m/s}$.

Per a $x = 0,25 \text{ m}$, $v_{\text{màx}} = y_{\text{màx}} \omega = 0 \text{ m} \cdot 60\pi = 0$.

Per a $x = 0,5 \text{ m}$, $v_{\text{màx}} = y_{\text{màx}} \omega = 0 \text{ m} \cdot 60\pi = 0$.

Per a $x = 0,125 \text{ m}$, $v_{\text{màx}} = y_{\text{màx}} \omega = 0,02 \text{ m} \cdot 60\pi = 3,77 \text{ m/s}$.

b) $y_1(x, t) = 0,01 \text{ sen } (60\pi t - 4\pi x)$ $y_2(x, t) = 0,01 \text{ sen } (60\pi t + 4\pi x)$

Sabent que

$$\text{sen } A + \text{sen } B = 2 \cos \frac{A-B}{2} \cdot \text{sen } \frac{A+B}{2}$$

$$\text{cos } A + \text{cos } B = 2 \cos \frac{A+B}{2} \cdot \text{cos } \frac{A-B}{2}$$

P44. Només és certa l'afirmació c).

P45.

a) Quan el focus emissor (el dofí) s'acosta a l'observador (el detector del vaixell, en repòs), l'equació que hem d'usar és:

$$N' = N \frac{v}{v - v_F} = 10^4 \frac{1500}{1500 - 10} = 10067 \text{Hz}$$

b) Quan el focus emissor (el dofí) s'allunya del vaixell (observador en repòs), en l'equació anterior devem canviar el signe de v_F :

$$N' = N \frac{v}{v + v_F} = 10^4 \frac{1500}{1500 + 10} = 9937 \text{Hz}$$